

За подкрепление на тази своя молба той е представилъ изискванитѣ по закона за българското поданство документи и е внесалъ въ държавното съкровище предвиденото по чл. 36 отъ смѣния законъ канцеларско мито.

Отъ тѣзи документи, както и отъ събралитѣ чрезъ Русенския окръженъ управителъ сведения, съгласно чл. 25, чл. 2 отъ закона за българското поданство, се установява, че поменатия Михаилъ Мартиновъ е роденъ въ гр. Сызрань, Симбирска губерния, Русия, на 28 септември 1895 год., по народностъ е русинъ, преселилъ се е въ България презъ 1916 година.

Отъ смѣнитѣ сведения се вижда, че смѣния честенъ и порядъченъ гражданинъ и имате добри чувства къмъ България.

Като докладвамъ това на Ваше Величество, моля, възъ основа на чл. 14 отъ закона за българското поданство, да благоволитѣ да разрешите на поменатия Михаилъ Мартиновъ да се установи на постоянно мѣстожителство въ предѣлитѣ на Царството.

Ако одобрите това мое предложение моля, Ваше Величество, да благоволите и подпишете тукъ приложеня указъ.

София, 28 януарий 1924 година.

Управляющъ Министерството на правосъдието,

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството:

1—(Д 10891)—1

Я. Д. Стояновъ

М-ство на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

УКАЗЪ

№ 2

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТѢ

По предложението на Нашия Министъръ на желѣзницитѣ пошитѣ и телеграфитѣ, направено Намъ съ доклада му № III. 23—116 отъ 21 мартъ т. г.,

Постановихме и постановяваме:

1. Да одобримъ точка 2 отъ § 7 на правилника за превозитѣ по Българскитѣ държавни желѣзници, да се измѣни както следва:

2. „Увеличението на превознитѣ цени и отмѣняването на намаленията въ превознитѣ цени, които не сж били предвидени за едно опредѣлено време, влизатъ въ сила най-рано следъ единъ мѣсецъ отъ датата на публикуването имъ въ „Държавенъ вестникъ“.

II Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ.

Издаденъ въ София на 22 мартъ 1924 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Управляющъ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ,

Министъръ на земледѣлнето и държавнитѣ имоти:

Я. С. Молловъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрена БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ III. 23—116

Ваше Величество,

Споредъ § 7 на правилника за превозитѣ по Б. д. желѣзницѣ въ сила отъ 1 августъ 1919 год. всички измѣнения на превознитѣ такси или пъкъ на условията за прилагането имъ, както и увеличаването на превознитѣ цени и отмѣняването на намаленията въ превознитѣ такси, които сж били предвидени за едно опредѣлено време влизатъ

въ сила най-рано следъ два мѣсеца отъ датата на публикуването имъ въ „Държавенъ вестникъ“. Интереситѣ на държавното съкровище изискватъ, обаче, поради честитѣ промѣни въ курса на паритѣ, поменатитѣ увеличения на превознитѣ цени и отмѣняването на намаленията въ превознитѣ такси, съдържащи се въ действащитѣ тарифи за превозъ на пѣтици, багажи, колетни пратки стоки и живи животни по държавнитѣ желѣзници, да ставатъ въ зависимостъ отъ мѣняване курса на паритѣ, въ по-къси срокове.

Ето защо, като докладвамъ горното, имамъ честъ да моля, Ваше Величество, да благоволите и чрезъ подписване на тукъ приложеня указъ да одобритѣ да се измѣни точка 2 отъ § 7 на правилника за превозитѣ по българскитѣ държавни желѣзници, утвърденъ съ указъ № 15 отъ 1 юний 1919 година.

София, 21 мартъ 1924 година.

Управляющъ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ,

Министъръ на земледѣлнето и държавнитѣ имоти:

1—(11015)—1

Я. С. Молловъ

Министерство на вътр. работи и нар. здраве

УКАЗЪ

№ 1

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТѢ

По предложението на Нашия Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве, направено Намъ съ доклада му № 1309 отъ 12 т. м.,

Постановихме и постановяваме:

I. Да одобримъ VI-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 14 септември 1923 г., протоколъ № 98, което гласи: Да се освободятъ отъ вносно мито и всѣкакви други такси и бери потребното количество платове за направа формено облекло на градоначалницитѣ, околийскитѣ началници и полицейскитѣ пристави, а именно 500 метра платъ за шинели, 300 метра платъ за мундири и 250 метра платъ за панталони, които Министерството на вътрешнитѣ работи ще достави чрезъ предприемачъ.

II. Настоящиятъ указъ да се внесе за одобрение въ сѣдната сесия на XXI-то Обикновено народно събрание.

III. Изпълнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 14 мартъ 1924 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на вътрешнитѣ работи и народното здраве: 1—(Д 10751)—1

Ив. А. Русевъ

М-ство на външнитѣ работи и на изповѣданията

УКАЗЪ

№ 1655

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТѢ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че XXI-то Обикновено народно събрание, презъ първата му редовна сесия, въ 51-то заседание, държано на 22 мартъ 1924 год., гласува и прие

Ние утвърдихме и утвърждаме договора за натурализация между България и Американскитѣ Съединени Щати, подписанъ въ София на 23 ноември 1923 година, а именно:

Договоръ за натурализация между България и Съединенитѣ Щати.

Негово Величество Борисъ III, Царъ на Българитѣ, и Председателъ на Съединенитѣ Щати на Америка, въодушевени отъ желанието да постигнатъ едно разбирателство досежно положението на предишнитѣ поданици на едната отъ дветѣ Държави, които сж придобили или биха придобили посредствомъ установени способи за натурализация поданството на другата Държава въ територия намираща се подъ нейния суверенитетъ, решиха да сключатъ договоръ по тази материя и за целта назначиха свои пълномощници, а именно:

Негово Величество Царьтъ на Българитѣ,
Христо Калфовъ, Министъръ на Външнитѣ
Работи и на Изповѣданията, и Председателъ на
Американскитѣ Съединени Щати,

Чарлсъ С. Уйлсонъ, Извънреденъ Пратеникъ и
Пълномощенъ Министъръ на Съединенитѣ Щати
въ България,

които, следъ като си представиха пълномощията,
намерени въ исправностъ, се споразумѣха върху
следнитѣ членове:

Членъ I.

Поданицитѣ на България, които сж или ще бждатъ натурализирани въ територията на Съединенитѣ Щати, ще бждатъ считани отъ България, че сж изгубили предишното си поданство и че сж станали поданици на Съединенитѣ Щати.

Сжщо тъй, поданицитѣ на Съединенитѣ Щати, които сж или ще бждатъ натурализирани въ българска територия, ще бждатъ считани отъ Съединенитѣ Щати, че сж изгубили първоначалното си поданство и че сж станали поданици на България.

Предшествоващитѣ постановления на този членъ не ще се прилагатъ, ако има други закони въ нѣкоя отъ дветѣ Държави постановяващи, че нейнитѣ поданици не губятъ поданството си чрезъ натурализация въ нѣкоя друга държава презъ време на война.

Думата „поданикъ“, както е употребявана въ този договоръ, означава лице, което по законитѣ на България или на Съединенитѣ Щати дължи постоянна вѣрностъ или притежава поданството на една отъ тѣхъ.

Думата „натурализиранъ“ се отнася само за натурализацията на лица пълновъзрастни по тѣхна собствена молба и до натурализацията на малолѣтни чрезъ натурализацията на родителитѣ имъ. Тя не се отнася до придобиване на поданство отъ една жена чрезъ женидба.

Членъ II.

Поданици на една отъ дветѣ страни, които сж или ще се неутрализиратъ въ територията на дру-

Naturalization Treaty between Bulgaria and the United States.

His Majesty Boris III, King of the Bulgarians, and the President of the United States of America, being desirous of reaching an agreement concerning the status of former nationals of either country who have acquired, or may acquire, the nationality of the other by reasonable processes of naturalization within any territory under its sovereignty, have resolved to conclude a treaty on this subject and for that purpose have appointed their plenipotentiaries, that is to say:

His Majesty, the King of the Bulgarians,
Christo Kalfoff, Minister for Foreign Affairs and
Worship of Bulgaria, and the President of the United States of America,

Charles S. Wilson, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States of America to Bulgaria,

Who, having communicated to each other their full powers, found to be in good and due form, have agreed upon the following Articles:

Article I.

Nationals of Bulgaria who have been or shall be naturalized in territory of the United States, shall be held by Bulgaria to have lost their former nationality and to be nationals of the United States.

Reciprocally, nationals of the United States who have been or shall be naturalized in Bulgarian territory, shall be held by the United States to have lost their original nationality and to be nationals of Bulgaria.

The foregoing provisions of this Article are subject to any law of either country providing that its nationals do not lose their nationality by becoming naturalized in another country in time of war.

The word „national“, as used in this convention, means a person owing permanent allegiance to, or having the nationality of Bulgaria or the United States, respectively, under the laws thereof.

The word „naturalized“, refers only to the naturalization of persons of full age, upon their own applications, and to the naturalization of minors through the naturalization of their parents. It does not apply to the acquisition of nationality by a woman through marriage.

Article II.

Nationals of either country who have or shall become naturalized in the territory of the other, as

гата, както е постановено въ Членъ I, при връщане въ страната на предишното поданство, не ще бъдат наказуеми за първоначалния актъ на емиграция или за гдето преди натурализацията не сж се отзовали на повикването на военна служба, станала задължителна следъ като тѣ добросъвестно сж придобили право на жителство въ територията на страната, чието поданство е било добито чрезъ натурализация.

Членъ III.

Ако поданикъ на една отъ дветѣ Държави, който подпада подъ членъ I, установи отново мѣсто-жителството си въ предишното си отечество безъ да има намерение да се върне въ страната, където се е натурализиралъ, ще се счита че се е отказалъ отъ натурализацията.

Ще се счита, че съществува намерение за невръщане, когато лицето, натурализирано въ едната отъ дветѣ Държави, прекара повече отъ две години въ другата.

Членъ IV.

Настоящиятъ Договоръ ще почне да се прилага веднага следъ размената на ратификациитѣ и ще остане въ сила за единъ периодъ отъ десетъ години. Ако нѣкоя отъ странитѣ не предупреди другата шестъ месеца преди изтичането на срока, че желае да го прекрати, Договорътъ остава въ сила до тогава, докато една отъ странитѣ съобщи, че желае да го прекрати, следъ която дата той продължава да е въ сила още дванадесетъ месеца.

Въ удостоверение на което съответнитѣ пълномощници подписаха този Договоръ и го скрепиха съ печатитѣ си.

Съставенъ въ два екземпляра въ София на 23 ноемврий 1923 година.

(М. П.) Хр. Калфовъ с. р.

Заповѣдваме, да се облече съ държавния печатъ казения договоръ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Наренния Министъръ на външнитѣ работи и на изповѣданията.

Издаденъ въ София на 30 мартъ 1924 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

Приподписалъ,

Министъръ на външнитѣ работи и на изповѣданията:

Хр. Калфовъ

Първообразния указъ е облеченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 1007 на 2 априлъ 1924 година.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Р. Маджаровъ

contemplated in Article I, shall not, upon returning to the country of former nationality, be punishable for the original act of emigration, or for failure, prior to naturalization, to respond to calls for military service not accruing until after *bona fide* residence was acquired in the territory of the country whose nationality was obtained by naturalization.

Article III.

If a national of either country, who comes within the purview of Article I, shall renew his residence in his country of origin without the intent to return to that in which he was naturalized, he shall be held to have renounced his naturalization.

The intent not to return may be held to exist when a person naturalized in one country shall have resided more than two years in the other.

Article IV.

The present Treaty shall go into effect immediately upon the exchange of ratifications, and shall continue in force for ten years. If neither party shall have given to the other six months' previous notice of its intention then to terminate the Treaty, it shall further remain in force until the end of twelve months after either of the contracting parties shall have given notice to the other of such intention.

In witness whereof, the respective plenipotentiaries have signed this Treaty and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate at Sofia, this 23 day of November 1923.

(L. S.) Charles S. Wilson m. p.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

ДОКЛАДЪ ДО НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ.

№ 1615

Ваше Величество,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията на Българското царство, имамъ честь да моля, Ваше Величество, да благоволяте да утвърдите чрезъ подписание тукъ приложенъ указъ договора за натурализация между България и Американскитѣ Съединени Щати, подписанъ въ София на 23 ноемврий 1923 год., който се одобри отъ XXI-то Общонародно събрание, презъ първата му редовна сесия, въ 51-то заседание, държано на 22 мартъ 1924 година.

София, 29 мартъ 1924 година.

Министъръ на външнитѣ работи и на изповѣданията:

1—(Д 48)—1

Хр. Калфовъ